

Most
k lepšímu
životu

PONS 21
n n n

**Hledáme
tisíc
Marií**

Inzertní příloha Katolického týdeníku 18/2022

26. dubna - 2. května 2022

Když se vytratila naděje, přichází pomoc

Hledáme 1 000 Marií

Když tisíc Marií (s podporou Josefů) daruje po tisíci korunách, pomohou doplatit novou školu pro chudé děti v Indii i její financování v těžké době způsobené koronavirem a válkou na Ukrajině. Najděte si svou Marii, se kterou přispějete na tuto sbírku! Děkujeme!

Podívejte se do dětských očí

Vážení čtenáři KT, příloha, ve které vás pravidelně informujeme o radostech a strastech našich projektů v Indii, letos začíná fotografií nádherných dětí naší školy v Mansapuru.

Podíváte-li se pozorně do jejich tváří, možná tam jako já uvidíte otázku: „Co bude dál? Budeme moci jít do školy? Škola pro ně znamená nejen vzdělání, ale také bezpečí, jídlo, kamarády.

Prostě život. Po strastech působených samotným covidem nebo drastickými opatřeními v jeho důsledku vstoupil do jejich životů zase hlad rozsávající i smrt. Uzavřené v přeplněných chudíckých prostorách jejich domečků, kdy nesměly dlouhé týdny ven, naplněné strachem, co bude dál. Děsí mě pomyslení, co musí prožívat rodiče, zvláště maminky těchto dětí, když se jich děti ptají: „Mami co budeme dnes jíst? Když doma není nic, ani rýžová voda. Co asi prožívají, když je večer ukládají hladové. Další Kalvárie. Nedivím se, když to chlapi nezvládnou a sáhnou po doma vyrobeném rádobu alkoholu, ten je i zabije. Stále mi zní v myslí věta z Exupéryho Malého prince: „Jsi navždy odpovědný za to, co jsi k sobě připoutal.“

Oči těchto dětí, kterým jsme dali naději na nový lepší život, když jsme pomohli postavit školu, mi stále opakují tu původní otázku: Co bude dál? Bude škola?

Při pozhnání.
Snímky v příloze archiv PONS 21

Tváří tvář dnešní reality i zde doma, kdy ti, kteří mají srdce otevřené, už darovali, co mohli, a každý den se dělí s potřebnými kolem sebe, se znovu obracím o pomoc. Hledáme tisíce Marií.

Dnes už je „tisíc Marií“ symbolem a označením těch, kteří přes všechna protiventství a lidsky neřešitelné situace zůstávají pevní v rozhodnutí, že musí najít cestu, jak pomoci. Nepřestanou prosit a hledat cestu. Pokud vás nenapadá, jak byste mohli pomoci, podívejte se do těch dětských očí. Jími se na vás dívá Kristus. A pamatujte – u Boha není nic nemožného.

S úctou a pozhnáním se na vás obrací a prosí
Mons. JOSEF SUCHÁR, neratovský farář

Důsledky války na Ukrajině i pandemie dopadají

Karel Kratochvíl, člen výkonné rady PONS 21.

Kontakt s Indií pandemie zkomplikovala, přesto **KAREL KRATOCHVIL**, člen výkonné rady PONS 21, bedlivě sleduje, co se v zemi děje. V rozhovoru popisuje obtíže, kterým čelí nejen žáci v Indii, ale celé země.

Už jsou to více než dva roky, co jste naposledy navštívili Indii.

Zasteskne se vám někdy po ní?

To víte, že ano! A jak často! Už jsem si zvykl na to, že tam každé dva roky lítáme na „inspekční“ cestu a covid mi ukázal, že to byly spíše cesty pro naše povzbuzení a nabrání sil pro naši činnost tady. Hrozně mi schází posezení s dětmi ve škole, návštěva vesnice,

popovídání s řádovými sestrami, kněžkami. Dokonce mi schází i popití hrozného indického piva v hrozném teple a vlhku u skvělých indických přátel...

Jak s nimi nyní na dálku komunikujete?

Nejvíce přes e-mail. Občas si zavoláme, ale to je vcelku drahé a hlavně člověk odvykne jejich indické angličtině, takže když konečně začne trochu rozumět, hovor končí. Informace o dění v Indii samozřejmě čerpáme i z našich médií, BBC a jejich webů.

Jak vy osobně vnímáte jejich současné životní podmínky?

Nejsem znalec Indie a mám jen postřehy z oblasti, kterou podporujeme. A vlastně celá tato příloha chce alespoň trochu přiblížit, jak se našim přátelům nyní žije. Covid i válka na Ukrajině dopadají nejvíce na ty nejchudší a nejpotřebnější po celém světě. A Indie není výjimkou. Na našich fotografiích nevidíte nikoho tlustého. Zároveň se většina lidí na fotkách usmívá. Ovšem jejich životní podmínky nejdou s našimi vůbec srovnat. Ony tedy nešly srovnat ani před covidem, nyní ovšem ještě méně.

Můžete být konkrétnější?

Tak například lockdown v roce 2020 tam trval od března do prosince. Měl velmi přísná pravidla a v každé vesnici byl voják nebo policajt, který vám ihned bambusovou tyčí připomenul, že pravidla se musí dodržovat.

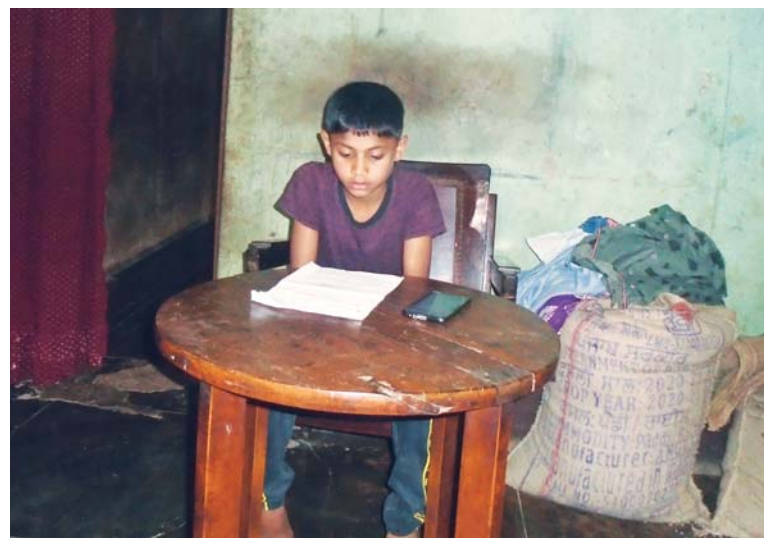
Dovedete si představit, že sedíte někde v chatrči, do které vám při monzunových deštích teče, nemáte tam vodu, světlo, občas jde elektřina, neumíte číst, můžete ven jen na chvíli se zvířetem, jste námezdní dělník, který dostává denní plat – tedy vlastně nedostává a jste odkázán na nepravidelné rozdělování rýže či mouky od státu? A v té místnosti je vás pět až osm, máte jen nějaké kusé zprávy o nemocných či mrtvých ve vesnici či okolních městech, není žádný jiný sociální či dotační systém, nemáte čím zaplatit doktory, atd.? Já vůbec nechápu, jak to tak dlouhou dobu mohli vydržet. A strachy z covidu prožívali úplně stejně jako my!

Nyní je tam snad taky lépe, ne? Tedy myslím ohledně covidu.

Zaplať Pán Bůh ano. Ale vyhráno ještě není a všechny dopady koronakrizy tam musí řešit taky. „Akorát“ ti chudí nemají vůbec nic a ještě ke všemu jsou negramotní. Z tohoto pohledu se jen stále dále potvrzuje, jak je vzdělání důležité! A jak je důležité mít se kde vzdělávat! Jsem velmi rád, že k tomu můžeme malým dílem přispívat!

A jak se v těch časech vyučovalo?

Uzavření indických škol a nedostatek chytrých telefonů či počítačů pro děti během pandemie samozřejmě zhoršily vzdělávání dětí. Ačkoliv online výuka byla poskytována. Pokud už děti nějaký mobil měly (stát se taky snažil zajišťovat přiděl chytrých mobilů dětem) většina se potýkala se špatným

Domácí učení je v Indii ještě obtížnější než v Česku. Negramotní rodiče příliš nepomohou a mobil je i bez datového připojení velkým lákadlem. Pravidelná výuka je tak nenahraditelná.

anpora

Nejdřív tě budou ignorovat. Pak se ti budou smát.
Pak proti tobě budou bojovat. Potom zvítězíš.
(Mahátma Gándhí)

především na ty, kdo už i předtím trpěli

Škola hraje. Venkovní chodba poskytuje dostatek prostoru pro pobyt na vzduchu spojený s výtvarným snažením. Vyučující jsou i řádové sestry a dělaly maximum proto, aby se dodržela epidemická pravidla a zároveň se mohlo vyučovat.

internetovým spojením, nebo s žádným, zejména ve venkovských oblastech. K tomu máte negramotné rodiče a tak snad není třeba dále vysvětlovat, jak asi „distanční“ výuka probíhala.

Některé děti ztratily zájem chodit do školy. Covidová situace prohloubila rozdíly ve vzdělání mezi dětmi. Rodiny, které přišly do měst a městeček kvůli vzdělání svých dětí, byly nuceny uprchnout do svých vesnic a byly uvrženy do chudoby a ekonomické tísně. Vzrostl také počet případů podvýživy a předčasných sňatků dívek.

A co ve vaší škole?

Počet učitelů se musel snížit na polovinu a ti zbylí dostávali jen poloviční plat. Pokud to jen trochu šlo, dávali dětem domů písemné materiály a úlo-

hy a snažili se i o online výuku. Ale nebudeme si nalhávat, že to mělo nějaký velký účinek. Žáci potřebují učitele vidět, být vedeni, mít kontrolu, mít vzory v úspěšnějších spolužácích. Každý společný den ve škole je k nezaplacení.

Na začátku jste zmínil i dopady války na Ukrajině na život chudých lidí v Indii. Jak to tam mohou počítovat?

Indická ekonomika se ještě nevzpamatovala z hospodářského zpomalení od vypuknutí pandemie covidu-19 a už musí čelit nepříznivým dopadům na hospodářský růst i zvýšenou inflaci v důsledku této války.

Indové musí omezit smažené jídlo a zeleninu, protože válka na Ukrajině nafukuje ceny položek od jed-

lých olejů až po palivo. Ceny dopravy a přepravné se také zvýšily. Lidé bojují se zdražováním nafty a benzínu, ale i dražších rostlinných olejů. Mnozí dnes dávají přednost vařeným potravinám, aby snížili náklady na drahé oleje. Na vzestupu je také inflace. Ceny energií šly prudce nahoru, protože ceny surové ropy a uhlí v důsledku současné krize prudce vzrostly. Indie dováží 85 % své surové ropy, jejíž cena letos vzrostla téměř o 50 %.

Jihoasijský stát je také největším světovým dovozcem jedlého oleje, dováží téměř 60 % své spotřeby. Cena palmového, nejpoužívanějšího jedlého oleje v zemi, však letos vyskočila o 45 %. A dodávky slunečnicového oleje, který Ukrajina a Rusko produkuje ve velkém množství, byly narušeny.

A co nějaké dobré zprávy?

Myslím, že nyní se těžko hledají po celém světě. Já považuji za dobrou zprávu, že to tam naši přátelé nevzdávají, umí si vystačit s málem a dovedou stále pomáhat potřebným. K tomu je třeba velké síly, energie, vytrvalosti, houževnatosti a nezlomného ducha! Věřím, že PONS 21 jim bude i díky čtenářům KT moci dále finančně pomáhat jak s provozem školy, tak s potravinovou pomocí, a že s Božím požehnáním vše zvládnou! A už z minulosti víme, jak je dobré víru mít, doufat a jít... ANTONÍN NEKVINDA

anpora

Vždy tu byli tyraní a vrazi, a někdy se zdáli být nepřemožitelní,
ale nakonec musí vždy padnout. Pamatuj na to. Vždy.
(Mahátma Gándhí)

Zabavit se rozhodně dovedeme!

Z následujících fotografií je patrné, že když děti můžou na vesnici ven, je o zábavu postaráno! A že k tomu nepotřebují tablety ani mobily, a už vůbec ne dohled dospělých. Kéž by to už dále nebylo jinak!

Děvčata se doma vzorně učí, chlapce se takto vyfotit nepodařilo.

Kluci se zdokonalují v ručních pracích náročnou společenskou hrou.

V rámci environmentální výuky hoši přemísťují pneumatiky na místo ke spálení.

Co asi letělo kolem, že to mládencům nechce vrátit míč na hraní a oni se tváří tak vyjeveně?

Na lotroviny je nejlepší naše parta!

Ale u maminky je u maminky...

Až se vaše země a moje země sejdou na naukách stanovených Kristem v tomto Kázání na hoře, pak vyřešíme problémy nejen našich zemí, ale zemí celého světa. (Mahátma Gándhí)

Co dospělí dělají, když mohou pracovat

Typickým zaměstnáním rodičů vesnických dětí je práce na poli. Jde o práci, za kterou dostávají denní výplatu asi 100 rupií, což je asi 35 Kč. Nemají vůbec jisté, že práci další den budou mít, ale mají jistotu, že z takové mzdy nic nenašetří na časy horší. Jak se s tím dá v covidové době přežít? Není divu, že se lidi snaží přivydělávat všemi možnými způsoby a že přesto pocítovali hlad a zmar. My si vůbec nedovedeme představit, že bychom něco takového vydrželi.

Dřina na poli s cukrovou třtinou.

O mechanizaci si mohou nechat zdát. Ostatně by jim brala práci.

Šikovné ruce umí udělat rohože téměř z čehokoliv.

I takhle může vypadat kovárna.

Kluci se od tatínka učí, jak vyrábět cihly.

Děvčátko pomáhá tatínkovi zvednout produktivitu práce.

Jestli se domníváš, že celý svět je špatný, pak si uvědom, že se skládá i z lidí, kteří jsou jako ty. (Mahátma Gándhí)

Příběhy indických rodin, které čím dál tím více

Zdravotní krize covid-19 a její ekonomické a sociální dopady narušily všechny aspekty života, a to po celém světě. V Indii je situace ještě horší, popisuje sestra Marie Goretti, která se stará o ty nejchudší.

Pro lidi v odlehlých vesnicích, zejména pro děti a mládež, představuje covidová krize značná rizika v oblasti vzdělávání, zaměstnanosti a duševního zdraví. Zranitelné skupiny lidí v celé řadě našich cílových vesnic musí snášet velkou část dlouhodobých ekonomických a sociálních důsledků krize, které je tlačí hlouběji do chudoby.

V těchto těžkých časech jsme dělali, co jsme mohli, abychom tyto rodiny oslovili a poskytli jim základní potraviny, podpořili zdraví a zvýšili odolnost, což jim pomohlo překonat mnoho smutných událostí v jejich životě.

Dříve se kvůli vzácným pracovním příležitostem mohli lidé z vesnic stěhovat do městských oblastí, aby zde našli zaměstnání, ale nyní tomu tak není, protože zpětná migrace Indů z městských do venkovských oblastí byla primárním faktorem, který stál za nárůstem nezaměstnanosti na venkově. Nepředvídatelnost pandemie přispěla k nejistotě pro všechny, zejména pro lidi z neformálních skupin. Ekonomické vedlejší účinky pocítily zejména chudé komunity a bylo to nesmírně náročné. Opomíjené komunity se potýkaly se ztrátou živobytí, nedostatkem potravin, zdraví a dalších základních potřeb.

Bylo to těžké období pro zranitelné skupiny, které jsou zmítány nedostatkem práce a nejistotou. Během našich návštěv vesnic se s námi lidé žijící uprostřed bolesti a utrpení podělili o smutné příběhy svých zápasů.

Měsíc nebudou hladovět

Během návštěv domovů při rozdávání základních potravin jsme narazili na tolik rodin na prahu hladu a hladovění. Potravinové balíčky byly pro ně vzácným darem. Mnozí byli bez práce. Navštívili jsme několik rodin a vzpomínám si na jednu kon-

Rozdávání potravinových balíčků na vesnici.

krétní rodinu, kde otec byl bez práce a matka psychiatrická pacientka. Žila s nimi i jeho nemocná starší matka. Lockdown a nemožnost sehnat práci je dostala do beznadějně situace.

S nádechem zoufalství v hlase řekl: „Mám obavy, protože prostě nevím, co nás v budoucnosti čeká, všude vidím jen nevyhnutelný chaos.“ Právě v takových chvílích dostali tašku

se základními potravinami, které jim zajistily, že déle než měsíc nebudou hladovět.

Tato krize nás zasáhla nejvíc

Balíčky se základními potravinami jsou pro naše příjemce velmi užitečné. Zvláště si vzpomínám, že jsem narazila na holčičku jménem Elsiya a její matku, které žijí v malebné vesničce blízko mořského pobřeží. Matka vyprávěla svůj smutný příběh. S vypuknutím této zdravotní krize se jejich život obrátil vzhůru nohama. Svou drobnou práci pomocnice v malém krámku na pláži také ztratila. Návštěvníci nesměli na pláž. Uzavření a omezení zastavily život. Žijí společně s nemocnou babičkou malé holčičky, která má chronické astma. A aby toho nebylo málo, otec dítěte je před několika

Na návštěvě u rodiny s nemocnou starší maminkou.

anpora

Žij, jako bys měl zítra zemřít. Uč se, jako bys měl navždy žít.
(Mahátma Gándhí)

trpí chudobou a hladem

lety opustil a osamělá matka v těchto těžkých časech zápasila o přežití. Říká: „Už jsme zažili mnoho těžkých okamžiků, ale tato krize nás zasáhla nejvíc.“ Právě v této době k nim dorazil potravinový balíček a jim se ulevilo. Při vzpomínkách na bolestné dny, kdy jedli málo, hladověli a propadali zoufalství, se stále chvějí hrůzou. Včasná pomoc je vytáhla z této nejistoty a otevřela jim cestu k naději a útěše.

Bez jídla i lékaře

Navštívili jsme také další rodinu, žijící v tak extrémně ubohých podmínkách v těchto těžkých časech. Hlava rodiny byla upoutána na lůžko po dopravní nehodě. Děti zůstávaly doma kvůli zavírání škol. Také matka byla bez práce, a proto si nemohla dovolit shánět manželovi léky nebo ho brát na pravidelné zdravotní prohlídky. Neměli peníze ani na nákup základních potravin a jídla bylo málo. Často chodili spát bez jídla. Matka, zápasící s těmito obtížemi, se snažila zakrýt slzy, když přijímala potravinovou pomoc. Velká taška s potravinami přinášela jistotu teplého jídla a to, že nepůjdou hladoví spát!

Elsiya žije se svou babičkou, která trpí astmatem. S maminkou se o ni starají.

Dluhy na léčbu

V další rodině nedávno zemřel otec, pacient s rakovinou. Jejich rodina doslova zápasí se splácením dluhů, které si půjčili na jeho léčbu. S vypuknutím pandemie covidu se jejich situace ještě zhoršila. Děti studují a jedna z dívek po dokončení předuniverzitního studia začala pracovat jako služka

v Bombaji. Matka se musí starat o rodinu a také splácet dluhy. I ona má chronické bolesti kloubů. Bez práce a peněz si prostě nedokázala představit, že by dál brala léky. Se zoufalstvím a zármutkem vypráví o těžkých časech, které prožila: „Jídla bylo málo. Nemohli jsme si dovolit ani Kanni, rýžovou vodu, a před námi byly další bolestivé dny. Právě v této těžké době jsme dostali tašku s po-

mocí. Dokážete si představit naši radost, když jsme zjistili, že byla naplněná základními potravinami. Bůh nám přišel na pomoc a my jsme byli zachráněni před hladem a hladověním.“

PONS pomáhá

Druhá vlna covidu se pro Indii ukázala jako katastrofální a její dopad stále všichni hluboce pociťují. Po mnoha chvílích zápasů nyní lidé dělají malé kroky, aby se vrátili k novému normálu. Jsme obzvláště vděční PONS 21 za lásku a solidaritu projevovanou našim lidem a za to, že razí cestu naděje a síly vytrvat.

Drazí přátelé a spolupracovníci, modlíme se za vás!

Děkujeme vám za všechny časy, kdy se vám zdálo, že tato cesta stojí za námahu, za vaši neochvějnou podporu poskytovanou chudým a potřebným. Ať vám Pán žehná a zahrne vás svou přízní a milostí.

Vždy vám budu vděčná a budu se za vás modlit.

sestra MARIA GORETTI

anpora

Sestra Marie Goretti při poslední návštěvě Brna ochutnala čaj a koláče od Evy Suchárové, členky spolku PONS 21.

**Udělat věc, které se bojíme, je první krok k úspěchu.
(Mahátma Gándhí)**

Nyní je důležité vytrvat!

Snad se nám v této příloze podařilo alespoň trochu zprostředkovat pohled na život v zemi vzdálené tisíce kilometrů, ale přesto nám mnohým velmi blízké. Nyní blízkost pocítujeme paradoxně ještě více kvůli nesmyslné válce na Ukrajině a přímému setkání s utrpením uprchlých dětí a žen. Jsme přesvědčeni, že naším současným úkolem je pomáhat přežít těm nejpotřebnějším a všechny další plány odložit. Víme, že nezachráníme svět, ale že se jakákoliv pomoc nesmí vzdát! Budeme vám velmi vděční, když nám v tom pomůžete.

ANTONÍN
NEKVINDA,
předseda Výkonné
rady PONS 21

INFORMACE A KONTAKT:

mobil: 724 643 102,
603 558 260

E-mail: pons21@email.cz,
www.pons-21.cz

Podpořte sbírku
„Hledáme 1 000 Marií“
finančním darem na účet

258254075/0300

Vydání této přílohy KT podpořili:

LAMAR
TRADING

LAMAR Trading, s. r. o.

Provádění staveb, jejich změn a odstraňování. Nabízíme zemní práce, zakládání, svislé a vodorovné konstrukce pozemních staveb a monolitické stropy. Na prvním místě je u nás spokojenost zákazníka.

Adresa: Horníková 2059/2
628 00 Brno-Líšeň
Jihomoravský kraj
Okres Brno-město
Mobil: +420 777 899 831
E-mail: kozubik@lamartrading.cz

ANPORA s.r.o.

IČ: 292 93 740

**PŮJČOVNA
ZDRAVOTNICKÝCH
POMŮCEK**

- oxysterátory – koncentrátoři kyslíku
- lůžka elektrická polohovací
- antidekubitní matrace
- klozetová křesla
- invalidní vozíky
- chodítka a další...

ROZVOZ A MONTÁŽ:
pondělí až pátek 9.00–17.00 hod.
775 948 955
pujcovna@anpora.cz

Anpora, s.r.o.
Poděbradova 143, 612 00 Brno
IČ 29293740,
DIČ CZ29293740

**NAŠE SLUŽBY POSKYTUJEME
I FORMOU NÁHRADNÍHO PLNĚNÍ.**

www.anpora.cz

transervis
COMPLETE SERVICE VEHICLES

Maříkova 2098/28; Brno-Řečkovice 621 00
tel: +420 739 081 188

Auto-elektro servis Autoservis

Servis klimatizací Pneuservis

Odtahová služba Autokarosárna

Autodoprava Diagnostika

fax: +420 541 214 870
e-mail: servis@transervis.com
web: www.transervis.com

SDRUŽENÍ NERATOV NABÍZÍ

výrobky a služby chráněných dílen pro veřejnost i firmy

Vyrábíme a nabízíme keramické výrobky, koše a košíky z proutí, textilní hračky, vlněné tašky, tkané koberečky a mnoho dalšího.

Zajistíme úklidové a zahradnické práce, potisk propagačních předmětů, praní prádla, kompletační práce, firemní akce.

Provozujeme i pivovar!
V sortimentu je pivo
Prorok 10°, 11° a 12°.
www.pivovarneratov.cz

sdruzeni@neratov.cz
+420 494 530 058
www.neratov.cz

NA VŠECHNY
PRODUKTY A SLUŽBY
LZE UPLATNIT
NÁHRADNÍ PLNĚNÍ

Bez činu zůstává i nejkrásnější myšlenka bezcennou.
(Mahátma Gándhí)